

der ved deres Beliggenhed nær op til andre Vande frembyde gode Betingelser som Ynglepladser for sammes Fiskebestand. Der gives altsaa der Landbrugsministeren en vis Bemyndigelse til at gribe ind i Agerbrugernes og Ejernes Rettigheder. Det er jo ikke saa ganske faa Enge, der om Vinteren blive satte under Vand i længere Tid, og der findes heller ikke saa faa Grøfter, til Bortledning af det skadelige Vand under saadant Højvande. De blive nu inddragne under denne Lov, men jeg synes, det egentlig er at give den højtærede Landbrugsminister for stor en Myndighed, naar han faar Ret til at drage — ja, hvad skal jeg sige — rent privat Ejendom ind under Fiskeriloven.

Det foreliggende Lovforslag, som ganske sikkert er en Forbedring i Forhold til den nu bestaaende Lov, indeholder dog enkelte Punkter, som jeg skal tillade mig at kritisere.

I § 7 er anført forskellige Mindstemaal. Nu have vi jo ikke længer Alen og Tommer, vi ere gaaede over til Metermaal, men desuagtet ansættes Mindstemaalene for Fiskens Længde i Tommer, og Millimetermaalet bliver kun føjet til i Parentes. Dernæst synes jeg ogsaa, at det er urigtigt, at der staar „c.“ 15, „c.“ 14, „c.“ 13 Tommer o. s. v. Jeg kan ikke se rettere, end at dette „c.“ hører ikke med ved Fastsættelsen af et Mindstemaal, det bør absolut være bestemt. Jeg tror derfor, at det vilde være heldigt, om den højtærede Minister til anden Behandling vilde stille et Ændringsforslag, ifølge hvilket vi kunde faa Metermaalene opførte som de normale, medens Tømmemaalene føjedes til som det mere oplysende, og ved hvilket vi kunde blive fri for „c.“ Opfører man Metermaalene først, vil det for øvrigt være underligt at sætte f. Eks. 391 mm., saa maa man vel sætte 390 mm., man bør saa rette Maalene lidt efter Titalssystemet, hvilket ikke er Tilfældet her, hvor de ere udregnede efter Tommesystemet.

En væsentlig Fejl ved Lovforslaget, som der maaske intet kan gøres ved, er dette, at der ikke i det er truffet Bestemmelser med Hensyn til Fredningen ved Bække og Aaers Udmunding i Havet. Der er ganske vist henvist til, at det foreliggende Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri har saadanne Bestemmelser, men Saltvandsfiskerilovforslaget er jo ikke vedtaget endnu og bliver det maaske ikke. At fastsætte Regler her i Ferskvandsfiskeriloven for at sikre Udløbene vil maaske være vanskeligt, da de vilde kunne komme

i Strid med de Regler, som senere træffes for Saltvandsfiskeriet. En Mangel anser jeg det absolut for at være, men maaske kan der saaledes ikke gøres noget for at afhjælpe denne Mangel i Øjeblikket.

En Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg glemte at omtale som en Forbedring, er dette, at det fastsætter, at der nu altid skal tilkaldes fiskerikyndig Hjælp, naar der er Spørgsmaal om en Bedømmelse af Reglerne for Fiskeriet i de forskellige ferske Vande. Tidligere kunde Vandsynsmændene og Landvæsenskommissionen tilkalde saadan sagkyndig Assistance, nu er det fastsat, at den skal tilkaldes. Det er ganske sikkert, at mange baade af Vandsynsmændene og af Landvæsenskommissionsmedlemmerne ikke have tilstrækkelig Indsigt til at bedømme, hvad der bør foretages for at fremme Fiskeriet i Vandene, men hvis der fremtidig kommer Spørgsmaal om dette, skulle de altsaa tilkalde sagkyndig Medhjælp.

Jeg anser, som sagt, Lovforslaget for en Forbedring fremfor den nugældende Lov. Jeg vil, skønt det strengt taget ikke hører ind under dette Lovforslag, dog endnu omtale en Bestemmelse, som det kunde være gavnligt for Landbruget at faa indført. Der staar her, at Fiskeriet i Søer, Aaer og Bække har enhver indtil midtstrøms ud for sin Grund. Men hvad er dette „midtstrøms“? Det kan volde Vanskeligheder og Besværlighed nok at bestemme i Aaer og Bække, hvor der er mange Snoninger — og dem vide vi jo, der er mange af i vore Vandløb —, men saa snart vi komme til Søer, bliver det næsten umuligt at finde en Midtstrømslinie. Jeg ved, at Ejendomsretten tilkommer den tilstødende Grundejer indtil Midtstrømmen; men hvor er denne Midtstrøm? Hvorledes finder man Midtstrømslinien i en Oval? Man kunde tænke sig, at hvis Søen var cirkelrund, var Centrum Midtpunktet. Men vi vide, at vore Søer ere ikke absolutte Cirkler, de gaa i mange Bugter, og det er overordentlig vanskeligt at finde, hvor Midtstrømmen er. Vi se, at Dybderne i Søerne undertiden ligge ved den ene Side, hvorimod der er meget grundet ved den anden. Jeg har oplevet i min Praksis at se, at en Grundejer paa den ene Side af en Sø, hvis Vandstand er bleven sænket, har faaet omtrent hele det Areal tørlagt, som tilfaldt ham af Søen, og derefter paa ny har kunnet rykke frem og faa en ny Midtstrømslinie. — Et andet Forhold, der ogsaa kommer i Betragtning, er, at naar Markskellene mødes ud